

25 lat Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

Województwo lubuskie należy do najmniejszych, utworzonych w 1999 r. z dwóch, spośród 49 wcześniejszych województw: gorzowskiego i zielonogórskiego. Na 13 987 km² (4,5% powierzchni Polski) mieszka nieco ponad milion osób, a na jego obszar składają się ziemie kilku historycznych krain – ziemi lubuskiej, Dolnego Śląska, Nowej Marchii, Wielkopolski i Łużyc

Dolnych. Obok wielu jezior nasze województwo ma największą lesistość w kraju (49%). Różnorodność i bogactwo lubuskiego dziedzictwa historyczno-kulturowego, według znanego stwierdzenia Józefa Piłsudskiego, jest charakterystyczna dla polskiego pogranicza.

To tu od pierwszych lat powojennych zaczynali pracę koleżanki i koledzy utrzymujący serdeczne

więzi ze swoimi profesorami, mistrzami, dla uczczenia których ich imieniem nazywali ulice, by wymienić ul. prof. Stanisława Kirkora w Gorzowie Wlkp., ul. prof. Tadeusza Olbrychta w Zielonej Górze, lub sale w swoich obiektach, m.in. salę im. prof. Stanisława Kirkora w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Gorzowie Wlkp., czy też tablicę pamiątkową i salę im. prof. Michała Mazurkiewicza w Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii w Zielonej Górze. Zapewne nie powiedziano tu ostatniego słowa.

Lubuska Izba Lekarsko-Weterynaryjna powstała, jak inne Izby, w atmosferze entuzjazmu i wymiany wizji co do jej idei i organizacji, a także sporów natury ogólnej, które można by wyrazić pytaniem: dołączamy do którejś z sąsiednich dużych Izb czy tworzymy małą prężną Izbę opartą na dotychczasowej współpracy i dobrosąsiedzkiej pomocy. Chyba szczęśliwie wzięła górę koncepcja samodzielnej Izby Lubuskiej, która jak się wydaje po 25 latach istnienia, okazała się owocna.

Na I Zjeździe Założycielskim 24 maja 1991 r. powstała Lubuska Izba Lekarsko-Weterynaryjna na mocy uchwalonej 21 grudnia 1990 r. Ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych. Podczas I Zjazdu Założycielskiego wybrano członków organów Izby na czteroletnią kadencję.

Zebrań założycielskimu, co pamiętają jego uczestnicy, towarzyszyły różne emocje, co po upływie ćwierćwiecza wydaje się naturalne. Trzeba przypomnieć, że ówczesnym organizatorom nie ułatwiała zadania sytuacja prawna, tzn. czas tworzenia

prawa i pierwszych, eufemistycznie ujmując, bardzo niedoskonałych ustaw. Zdecydowana większość z nas od nowa uczyła się samorządności.

Nowo powstałe organy Izby zaczęły swoją pracę. Pierwszy prezes Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej lek. wet. Andrzej Lisowski jest współtwórcą obowiązujących do dziś przepisów prawa korporacyjnego, a pierwsza kadencja lubuskiego samorządu, działającego na terenie dwu województw, upłynęła pod znakiem regulowania podstawowych i istotnych spraw dla członków Izby Lubuskiej. Wśród nich było m.in. stworzenie cennika minimalnego na usługi Weterynaryjnej Inspekcji

Poświęcenie sztandaru Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

Obchody XX-lecia Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

Statuetka „Wyróżniony przez lekarzy weterynarii województwa lubuskiego”

Sanitarnej czy ustalenie jak najniższych stawek czynszowych za dzierżawione pomieszczenia lecznic po przejęciu tych obiektów przez samorządy lokalne, nadzór nad dystrybucją leków i udział Rady Izby w kontroli i opiniowaniu hurtowni weterynaryjnych przed uzyskaniem przez nie koncesji. Realizacja zadań w zakresie propagowania zdobyczy nauk weterynaryjnych wśród lekarzy weterynarii była realizowana poprzez ścisłą współpracę z Oddziałem Lubuskim Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych poprzez uczestnictwo w finansowaniu i organizacji zebrań naukowych PTNW.

Dzisiaj można stwierdzić, że działania Rady Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej I kadencji odniosły pozytywne skutki. Inne problemy, które pojawiły się w trakcie trwania I i II kadencji, zostały w ciągu 25 lat rozwiązane.

Do osiągnięć naszej Izby w początkach jej istnienia wypada zaliczyć wysoką ocenę biuletynu Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej „Centaur Lubuski”. Redaktorem prowadzącym przez niemal cały okres był dr n. wet. Jerzy Szenfeld z życzliwą pomocą śp. dr n. wet. Zbigniewa Owadiuka, przez pierwsze cztery lata.

Prezesem II kadencji Izby Lubuskiej został ponownie lek. wet. Andrzej Lisowski, który kontynuował podjęte przez Radę I kadencji działania socjalne na rzecz lekarzy weterynarii województwa lubuskiego, tj. możliwość korzystania z zapomóg zwrotnych bezprocentowych na wykupienie lokali przeznaczonych na działalność zawodową czy zapomóg bezzwrotnych dla osób w trudnej sytuacji materialnej oraz ubezpieczenia lekarzy weterynarii w zakresie OC i OA. Lubuska Izba Lekarsko-Weterynaryjna zadbała także o wypoczynek lekarzy weterynarii, dokonując zakupu 2 domków

kempingowych i remontując domek uzyskany po byłym Zrzeszeniu Lekarzy i Techników Weterynarii. Pozwalało to w sezonie letnim zaspokoić większość zapotrzebowania na tę formę wypoczynku w ośrodku wypoczynkowym w Międzyzdrojach.

W latach 1999–2004 prezesem II kadencji Izby Lubuskiej został lek. wet. Krzysztof Głowacki. To była ważna dla sprawnego funkcjonowania Izby kadencja. Siedziba Izby została przeniesiona do Zielonej Góry, do wykupionego na własność lokalu. Od tego czasu Izba Lubuska ma swoją siedzibę w lokalu przy ul. prof. Tadeusza Olbrychta 1 w Zielonej Górze, gdzie znajduje się biuro, sala konferencyjna oraz zaplecze socjalne. Mimo że jesteśmy najmniejszą izbą lekarsko-weterynaryjną w Polsce – jako pierwsi mieliśmy „własny kąt”.

III kadencja upłynęła pod znakiem komputeryzacji biura Izby w związku z utworzeniem ogólnopolskiej sieci pakietu programowego IZBA WET. Pojawiła się pierwsza wersja strony internetowej Lubuskiej Izby. Różnorodność spraw spowodowała, iż w III kadencji korzystaliśmy już ze stałej pomocy prawnej. Kontynuowane były formy pomocy socjalnej dla potrzebujących jej członków zapoczątkowane w I i II kadencji.

III Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy wybrał na prezesa IV kadencji lek. wet. Sławomira Wirskiego. W tej kadencji prowadziliśmy ostre spory o finanse lekarzy weterynarii, nie tylko województwa lubuskiego. Jako województwo pilotażowe w zwalczaniu choroby Aujeszkego zwracaliśmy się do wielu organów m.in. do Rzecznika Praw Obywatelskich, w sprawie niewłaściwego wynagradzania lekarzy weterynarii wykonujących czynności urzędowe.

Wartą odnotowania inicjatywą Rady IV kadencji było ustanowienie odznaczenia honorowego „Centaur Lubuski za zasługi dla Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej”. Pierwszymi honorowymi jej laureatami byli nieżyjący: prof. dr hab. Stanisław Kirkor, doc. dr Jan Chwalibóg i dr n. wet. Bogdan Bartosz – zasłużeni i wdzięcznie pamiętani wybitni pionierzy weterynarii lubuskiej. Dotychczas „Centaur Lubuski” zostało odznaczonych 50 lekarzy weterynarii, aktywnie działających w strukturach samorządu.

Chcąc upowszechnić bogatą działalność pisańską naszych kolegów, Rada wsparła finansowo autorów, poprzez zakup ich książek. Zostały one przekazane naszym emerytom i innym lekarzom weterynarii zainteresowanym poruszaniem w nich problematykę. Grupa piszących i publikujących lekarzy weterynarii województwa lubuskiego to dr hab. Witold Scheuring, dr Paweł Wiktorowski, lek. wet. Witold Wnukowski, lek. wet. Zdzisław Paduszynski, lek. wet. Leszek Gruntkowski i dr n. wet. Jerzy Szenfeld. Tomik wierszy wydała także lek. wet. Teresa Melnarowicz.

IV Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej po raz pierwszy w historii samorządu weterynaryjnego wybrał na prezesa izby okręgowej kobietę dr n. wet. Elżbietę Sobczak. W tej kadencji samorząd obchodził XX-lecie swojego powołania. Chcąc upamiętnić ten jubileusz, w 2011 r. członkowie Izby ufundowali sztandar, który towarzyszy wszystkim ważniejszym uroczystościom oficjalnym.

Przeciw zakażeniom
Przeciw pasożytnicze
Przeciwbólowe
Hormony
Kardiologiczne
Inne farmaceutyki
Pielęgnacyjne
Mieszanki paszowe
uzupełniające
Leki psychotropowe

Istnieją ważne powody, by go stosować

**Nowość
aniMedica
w atrakcyjnej cenie**

Espacox 50 mg/ml zawiesina doustna dla świń

aniMedica

skuteczne leczenie

- ▶ sprawdzona substancja czynna – **toltrazuryl**
- ▶ do zapobiegania kokcydiozie u nowonarodzonych prosiąt
- ▶ przeciwdziała stratom ekonomicznym spowodowanym przez kokcydiozę
- ▶ wysoka skuteczność kokcydiobójcza
- ▶ bezpieczny, bez przeciwwskazań
- ▶ łatwy w użyciu
- ▶ opakowanie - butelka 250 ml lub 1000 ml

Espacox, 50 mg/ml zawiesina doustna dla świń. Toltrazuryl

Zawartość substancji czynnej i innych substancji: Jeden ml zawiera: **Substancja czynna:** Toltrazuryl 50 mg; **Substancje pomocnicze:** Benzoenu sodu (E211) 2,1 mg, propionian sodu (E281) 2,1 mg. Biała lub żółtawa zawiesina. **Wskazania lecznicze:** Zapobieganie objawom klinicznym kokcydiozy u nowonarodzonych prosiąt (w wieku od 3 do 5 dni) na fermach z potwierdzonym występowaniem w przeszłości kokcydiozy, wywoływanej przez *Isospora suis*. **Przeciwwskazania:** Nie stosować w przypadku nadwrażliwości na substancję czynną lub na dowolną substancję pomocniczą. **Działania niepożądane:** Nieznane. W przypadku zaobserwowania jakichkolwiek poważnych objawów lub innych objawów niewymienionych w ulotce informacyjnej, poinformuj o nich lekarza weterynarii. **Docelowe gatunki zwierząt:** Świnie (prosięta w wieku 3–5 dni). **Dawkowanie dla każdego gatunku, droga (-i) i sposób podania:** Podanie doustne. Leczenie pojedynczych zwierząt. Każdemu prosięciu w 3–5 dniu życia należy podać jednorazową dawkę doustną wynoszącą 20 mg toltrazurylu/kg mc., co odpowiada 0,4 ml zawiesiny doustnej na kg mc. W związku z wymaganiami odmierzenia małych dawek do leczenia poszczególnych prosiąt, zaleca się stosowanie wyposażenia dozującego o dokładności dawki do 0,1 ml. Przed użyciem zawiesinę doustną należy wstrząsnąć. Leczenie podczas rozprzestrzeniania się choroby może mieć ograniczoną wartość dla pojedynczych prosiąt ze względu na już istniejące uszkodzenia w obrębie jelita cienkiego. **Okres karencji:** Mięso i podroby: 73 dni. **Szczególne środki ostrożności i ostrzeżenia:** Patrz ulotka dołączona do opakowania leku. **Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji:** Nieznane. Nie występują interakcje podczas jednoczesnego podawania z preparatami uzupełniającymi żelazo. **Przedawkowanie (objawy, sposób postępowania przy udzielaniu natychmiastowej pomocy, odtrutki):** Po podaniu maksymalnie potrójnej dawki u prosiąt nie obserwowano żadnych objawów nietolerancji. **Niezgodności farmaceutyczne:** Ponieważ nie wykonano badań dotyczących zgodności, produktu leczniczego weterynaryjnego nie wolno mieszać z innymi produktami leczniczymi weterynaryjnymi. **Opakowanie:** Butelka 250 ml lub 1000 ml. **Podmiot odpowiedzialny:** Industrial Veterinaria, S.A., Esmeralda, 19, E-08950 Esplugues de Llobregat (Barcelona) Hiszpania. **Przedstawiciel podmiotu odpowiedzialnego:** aniMedica Polska, ul. Chwaszczyńska 198 a, 81-571 Gdynia. **Numer pozwolenia:** 2451/15. Wyłącznie dla zwierząt. Wydawany z przepisu lekarza – Rp.

aniMedica Polska Sp. z o.o., ul. Chwaszczyńska 198 a, 81-571 Gdynia,
tel.: 58/572 24 38, fax: 58/572 24 39, www.animedica.pl

Spotkanie przedświąteczne członków Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

Jako jedna z nielicznych, a może jako jedyna Izba w Polsce, ufundowaliśmy swój sztandar sami, bez żadnych sponsorów i innych wpłat. Projekt sztandaru został wykonany przez lek. wet. Ewelinę Kossakowską. Poświęcenia sztandaru w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Świebodzinie w dniu 23 września 2011 r. dokonał biskup Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej ks. dr Stefan Regmunt.

W trakcie uroczystych obchodów XX-lecia naszej Izby, które odbyły się na zamku Joannitów w Łagowie Lubuskim, władze województwa lubuskiego, doceniając wkład lekarzy weterynarii w rozwój naszego regionu, odznaczyły „Odznaką za Zasługi dla Województwa Lubuskiego” Lubuską Izbę Lekarsko-Weterynaryjną w Zielonej Górze oraz trzech lekarzy weterynarii: lek. wet. Józefa Grobelnego, lek. wet. Andrzeja Lisowskiego i dr. n. wet. Tadeusza Woźniaka.

Doceniając szczególnie wkład pracy na rzecz samorządu, Rada Lubuskiej Izby uhonorowała statuetką „Wyróżniony przez lekarzy weterynarii województwa lubuskiego” prezesa Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej I i II kadencji lek. wet. Andrzeja Lisowskiego, prezesa III kadencji lek. wet. Krzysztofa Głowackiego, prezesa IV kadencji lek. wet. Sławomira Wirskiego oraz prof. dr. hab. Michała Stosika i dr. hab. Witolda Scheuringa. Statuetki zostały wręczone w trakcie uroczystości XX-lecia Izby Lubuskiej w Łagowie Lubuskim.

Coraz częstsze kłopoty ekonomiczne, w powiązaniu ze zdarzeniami losowymi lekarzy weterynarii oraz ich rodzin w naturalny sposób spowodowały stworzenie w 2009 r. Fundacji na Rzecz Pomocy Lekarzom Weterynarii i ich Rodzinom, w celu uzyskania przez Fundację statusu organizacji pożytku publicznego, co pozwala gromadzić środki z odpisu 1% podatku. Konto fundacji z roku na rok jest znane coraz liczniejszej grupie lekarzy weterynarii województwa lubuskiego, którzy swoimi wpłatami pozwalają na jej funkcjonowanie. Zarząd Fundacji stanowią: prezes – prof. dr hab. Michał Piotr Stosik, zastępca prezesa – Andrzej Lisowski, sekretarz – Elżbieta Bratowska, członek Zarządu – Artur Jarząbkowski.

W VI kadencji prezesem Rady Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej jest nadal dr n. wet. Elżbieta Sobczak. Kontynuowane są działania podjęte

w poprzednich kadencjach z uwzględnieniem zmieniających się warunków, wymogów i rozwijających się technologii, o czym świadczy nowa i aktywna strona internetowa naszej Izby oraz fanpage na Facebooku.

Samorząd lekarsko-weterynaryjny nie tylko dba o sprawy zawodowe i socjalne, chcemy także, by był miejscem integrującym nasze środowisko. Próbuje przez wszystkie kadencje uaktywnić lekarzy weterynarii województwa lubuskiego poprzez spotkania integracyjne połączone z ciekawymi dla wszystkich wykładami i szkoleniami. W VI kadencji w ramach poznawania przepięknej ziemi lubuskiej zjazdy sprawozdawczo-wyborcze oraz spotkania integracyjne odbywają się w coraz to innych fascynujących swym urokiem miejscach. W 2014 r. dobrze bawiliśmy się w „Złotym Potoku”, zaś w 2015 r. spotkaliśmy się w „Starym Młynie”. Niestety, nie możemy pochwalić się imponującą ilością uczestników, chociaż wzięwszy pod uwagę wielkość naszej Izby, wynik nie jest najgorszy.

Nie zapominamy o seniorach naszego zawodu. Tradycją stały się świąteczne spotkania bożonarodzeniowe w Restauracji pod Aniołami. Początkowo spotykali się tylko seniorzy, a obecnie już w tych miłych spotkaniach uczestniczą aktywni zawodowo lekarze weterynarii.

Rada Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej VI kadencji ustanowiła medal okolicznościowy „Jubileusz 50-lecia w zawodzie lekarza weterynarii” przyznawany w ramach uhonorowania ponad 50-letniego stażu pracy w zawodzie. Nie bez satysfakcji możemy dodać, że była to niezwykle trafna inicjatywa, która mile zaskoczyła i sprawiła dużą przyjemność laureatom. Medale zostały wręczone po raz pierwszy podczas spotkania wigilijnego 13 grudnia 2014 r. sześciu seniorom: lek. wet. Aleksandrowi Galantowiczowi, lek. wet. Mieczysławowi Kozaneckiemu, lek. wet. Stanisławowi Mastalerzowi, dr. hab. Witoldowi Scheuringowi, lek. wet. Stefanowi Skwarkowi i lek. wet. Wiesławowi Strickerowi. Dotychczas medalem 50-lecia uhonorowano 18 lekarzy weterynarii.

Przez 25 lat zaangażowanych w pracę na rzecz Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej było 80 osób. Dla jednych była to działalność w jednej

kadencji, zaś 25 osób pracowało w Radzie i organach Izby przez dwie kadencje. Do grona osób działających przez trzy kadencje należą: dr n. wet. Tadeusz Woźniak, lek. wet. Konrad Michalski, lek. wet. Wiesław Sierszulski, lek. wet. Stanisław Węgrzyn i lek. wet. Paweł Żygadło. Aż 5 osób może wykazać się aktywną pracą w Lubuskiej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej przez 4 kadencje. Są to: lek. wet. Józef Grobelny, lek. wet. Józef Jagódka, lek. wet. Czesław Kochajkiewicz, dr n. wet. Elżbieta Sobczak i lek. wet. Leszek Ziaja. Najdłużej, bo przez 5 kadencji działa na rzecz naszego samorządu lek. wet. Zbigniew Marks. Aktywność wszystkich kolegów została dostrzeżona przez Rady Izby Lubuskiej wszystkich kadencji poprzez przyznanie odznaki „Centaur Lubuski – za zasługi dla Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej” 50 zasłużonym lekarzom weterynarii.

Dla 18 osób kolejne Rady Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej wnioskowały, z pozytywnym rozstrzygnięciem, do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej o przyznanie odznaki „Meritus” – Zasłużony dla Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego.

W trakcie obchodów XX-lecia Izby Lubuskiej 6 osób mających wpływ na działania i efekty osiągnięte przez samorząd oraz funkcjonowanie Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej zostało uhonorowanych statuetką „Wyróżniony przez lekarzy weterynarii województwa lubuskiego”.

Tak było. A z jakim stanem wchodzimy w nowe ćwierćwiecze?

Na 30 czerwca 2016 r. czynnych zawodowo lekarzy weterynarii, członków Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej było 297 oraz 43 lekarzy weterynarii emerytów i rencistów. W rejestrach

Wręczanie medalu „Jubileusz 50-lecia w zawodzie lekarza weterynarii”

Izby Lubuskiej znajdują się 154 zakłady lecznicze dla zwierząt, w tym 111 gabinetów, 35 przychodni, 5 lecznic, 2 kliniki oraz 1 laboratorium. Po 25 latach od osławionego listu intencyjnego ministra Jacka Ambroziaka, szefa Urzędu Rady Ministrów w rządzie Tadeusza Mazowieckiego, który spowodował prywatyzację usług weterynaryjnych, dzisiejsza weterynaria lubuska wygląda inaczej. Zakłady lecznicze dla zwierząt to w większości nowoczesnie wyposażone obiekty, w których pracują doskonale wykształceni specjaliści. Lekarze weterynarii, pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej w większości posiadają specjalizacje zawodowe. Wymogi stawiane lekarzom weterynarii badającym

zwierzęta, od których pozyskiwane są produkty spożywcze, powodują, że również ta grupa lekarzy weterynarii aktywnie podnosi swoje kwalifikacji, uzyskując stosowne specjalizacje.

Nie wszystko się udało, ale chyba możemy dzisiaj, po 25 latach, przyznać, że nie zmarnowaliśmy szansy, jaką było powołanie Lubuskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i możliwość działania na rzecz lekarzy weterynarii województwa lubuskiego.

Dr n. wet. Elżbieta Sobczak

Dr n. wet. Jerzy Szenfeld